

Zobudiť sa do (zlého) sna

Hovel som si v posteli a čosi sa mi snívalo. Už si nepamätám čo. Prešiel nejaký čas, odkedy som si zapisoval svoje sny.

Milujem sny. Kedysi som bol nimi posadnutý. Raz sa mi snívalo, že po ulici pláva veľryba. Vyzerala uvoľnene a slobodne. Chcel by som plávať svetom ako tá veľryba. Inokedy sa mi snívalo, že moja knižnica mala nové miesto. Bola na vrchu paneláku oproti a šľahali ju vietor a dážď. Došlo mi jej ľúto. Potom sa mi snívalo, že horelo mesto. Jedno obchodné centrum bolo na štyroch nohách. Ako stôl. A nohy boli schodiská. Obchodné centrum horelo a ľudia padali zo schodísk. Milujem snívanie.

Viete, čo je to lucidné snívanie? Nastane to vtedy, keď si uvedomíte, že ste v sne, naberiete kontrolu a podarí sa vám ovládať všetko okolo seba. Ako v matrixe. Je to geniálne, a k tomu reálne uskutočniteľné, nie ako matrix. Absolútny únik z reality do fantázie, kde môžete robiť skutočne čokoľvek.

Trénoval som to. Zapisoval som si sny, kontroloval realitu, vyskúšal rôzne techniky. Často som sa zobudil a čičikal v hlave sen, kým som z nočného stolíka nevybral zápisník a nezapísal ho.

V škole mi hovorili, že píšem ako doktor, no skúste si predstaviť, ako píše doktor tesne po prebudení, s očami privretými. No, nedalo sa to čítať. Pri lúštení minulých snov som sa vždy cítil ako dešifrant nového jazyka. Dešifrant? Nevadí, objavoval som nový jazyk, môžem objaviť aj nové slovo. Sú to moje pravidlá.

Často som behal po ulici a rátal si prsty ako práve prepustený z ústavu. Viete, v snoch máte vždy niečo s prstami. Buď sú krátke, dlhé, inak deformované, je ich viac alebo menej. Je to najlepší indikátor snívania. Ak si tento zvyk osvojíte v realite, je pravdepodobné, že ho prevediete aj v sne, už budete vedieť, že spíte a môžete veselo tvoriť svet.

Existujú potom aj rôzne techniky, ako zaspávanie bez pohnutia, kedy plynulo prejdete do druhého sveta, alebo zobudenie sa uprostred noci a opätovný spánok. Vyskúšal som všetko.

Podarilo sa mi to štyrikrát a vždy som pri tom len vyletel do vzduchu a zobudil sa. Neviem, prečo mi ako prvé napadlo lietanie. Sníval som, nemyslel som naplno, mozog som mal oťapený, chápem. A navyše sa vo všemožných článkoch vždy skloňuje lietanie. Takže to je z istej stránky logické. Ale prečo, do riti, stále len lietanie?

Celé lucidné snívanie sa mi nepodarilo, ako mnoho vecí, na ktoré som siahol. Aj tento sen sa rozplynul ako sen, a ja som zabudol aj ten dnešný. Tiež sa rozplynul.

Dával som si poobedného šlofika a už som sa pomaly prebúdzať. Zrazu som zvonku začul krik.

To bol ale taký hurhaj, že som mal pocit, akoby bol koniec sveta. A možno ozaj. Ľudia sa prekrikovali; jačali, akoby ich upaľovali. Autá začali pípať, vyzeralo to, že na ne popadali meteority. Vonku sa skutočne diala nejaká katastrofa.

Nechcelo sa mi ísť pozrieť do okna, ďalej som ležal a uvažoval, prečo som ho nezavrel. A prečo mám vlastne posteľ pod ním.

Netrvalo dlho a začala hučať siréna. Hučala pravidelne, každý druhý piatok, testovali ju. Netušil som, či bol piatok. Ale zrejme v kombinácii s tým, čo sa dialo doposiaľ, to svedčí o tom, že piatok nebol a že sa naozaj dialo čosi horšie.

Veď nech, aj tak celá existencia nemá zmysel. Nech len skončí tento svet, ktorý mi aj tak zavel'a nestojí.

Alebo by som mal skončiť len ja? Veď ja si robím svojimi rozhodnutiami zle, nie svet. Svet s tým nič nemá, ale predsa na niekoho musím to hovno hodiť. Alebo na niečo.

Mohol by som skončiť, a čo už sa stane so svetom, to mi je viac menej jedno.

Predstavoval som si, ako skončím. Veď už som bol zabalený do paplóna ako v sarkofágu. Mal som aj všetky svoje majetky. Menovite knižnicu, škatuľku od cigariet, zapal'ovač a zlatú retiazku. Cháronovi by som zrejme dal retiazku, aby našiel väčšiu loď, nech sa do nej zmestia tie knihy. Načo ich nám toľko? Celý život ich zhromažďujem a nechám ich na tomto svete? To isto nie. Ani čítačku by som zrejme vziať nemohol. Kde by v pekle bola elektrina? Tak nech láskavo nájde väčšiu loď.

Hluk vonku neutíchal a ja som sa navel'a išiel pozrieť do okna. Čo som si to myslel, že končí svet?

Bodaj by. To sa len decká valili zo školy, pri hre a hode loptou zalarmovali auto, no a skutočne bol piatok, takže testovali sirénu.

Zatvoril som okno, ľahol si naspäť do postele, otočil sa na druhý bok a dumal. Takže stále nie je koniec?